

СТИХОТВОРЕНИЯ

Валентин КАЧЕВ

Abstract. We open the present number of “Venets” with the most recent five poems written in December 2017 by Valentin Kachev, the Belogradchik poet.

Keywords: Valenthin Kachev, poetry

Валентин Качев като випускник на Белоградчишката гимназия

Защо ли стиховете ми не идват?
Къде ги скри небесния мъдрец?
В душата ми искри политват,
Но огън не запалва нежния сонет.

Колко трудно е да сме етични?
Пак да гоним самодивското хоро.
Нека да се хванем за ръчички
И да потърсиме сред хората добро.

Пък от небето нека пада,
Звездокрилия прашец.
Да ни докосне тази слава
От романтичния сюжет.

Нали сме просто оптимисти.
Загубени сред горски храсталак.
Ще открием ли звездички,
Да ни върнат пак към родния оджак.

Дали ще стигнем върховете
Или ще останем във войнишкия бивак?
Клетвата е само за мъжете,
Пред Родината с небесния там знак!

А стиховете ще ни будят нощем,
Че мъдростта я чакат нашите души.
Поетът е роден да праща мощен,
Благослов чрез стиховете що твори.¹⁾

*
* *

Отпратих сълзите по вятъра,
Който брулеше моето лице.
Дали ще срещнат те вярата,
за която мечтае самотно сърце?

Нима ще открием по билото спомена
И романтика що там изживях.
Ще докосне ли някой отровени
Стрелите на грозния – подлия враг?

Аз пък чакам да тръгна по утрото,
Дето гората пак ще блести,
Защото тъгата е някак в пустото,
Дето няма любов, а мечти.

Защо ли ми трябва тази природа?
С живота ще си кажем ли някога ТИ?
Къща е хвърлила сянка на двора,
А спомен под нея отколе шепти.

То мислите са като копито,
Дето търси в гората то – си път.
Отгоре ни гледат открито –
Орлите – небесния лъв.

Искаме да бъдем щастливи.
Гоним се по прашния път
Сълзите те вечно са живи,
А ние все дебнем мигът.²⁾

*
*   *

Отпращам песните, преглъщам страховете.
Нанизвам и пипера за кураж.
Ще гоня стъпките оставили мъжете,
За да бъде тя, България за нас.

Вятърът с бурята ще ни прегръща,
А в гората звярът ще се скрий.
Няма кой да дойде в мойта къща,
Да запали коледни елхи...

А в мислите е някак пусто.
Няма рими кой да разиграй.
Лавров венец ще дойде късно.
Нима за творчеството има рай?

Край прогнилите дървета,
Запяват нощните петли.
Една луна отгоре свети
И чака влюбени очи.

Под стрехата пак е тъжно.
И щурецът вече не играй.

Нима ще чакаме изкусно,
Спомена за този земен рай?

Във душите пък ще съмне
И ще ни покани този свят.
Щом зората се отгърне
Да вървим към подвиг пак!³⁾

*
* *

Под звездите ли е моята постеля?
Дапи пък някога аз там ще спя?
С кого ли тази нощ ще си разделя,
Романтиката на изгрялата луна?

За мен е трудно пак да сричам
И без да искам да предричам,
Победите над този весел кръговрат,
С меч открит в прабългарския стан.

Дали и песента ще дойде,
А русалки ще играят своето хоро?
За мен пък няма лесни болки,
Щом гори звезда на моето чело.

И нямам право да отричам,
Че хубаво е в този свят.
Но хората понякога се питат,
Къде пропадна земния маяк?

Какво ще кажат и светците,
които пазят българския стан.
Нали дошли сме от звездите,
За кой остава този блян?

Като че ли някой ми говори,
С мисълта ми що тая...
Дали детството ще се повтори?
За него трябва тази красота!⁴⁾

*
* *

Дали поезията ще ни нахрани,
Когато лягаме в студения креват?
В душите ни горят все стари рани,
А ний мечтаехме за хубав свят.

Господ ни открива световете
И праца ни той ангелско перо.
Римите запълват миговете
И мечтаем за юнашкото хоро

С душата ще откриваме планети
И онзи сят де скрит е днес от нас.
Ще полетим ли някога със звездолети
Да срещнем и космическия брат?

В тишината лесно се мъдрува,
А луната праца песента.
И пътека, по която плува,
Омъгьосана пак и любовта.

Сега пък зъзнем под юргана
И мечтаем си за пролетта.
Нали ще цъфнат на мегдана,
Любимите на всички ни цветя.

Когато дойде вдъхновение
И ни обгърне поетическия плам.
Ще рисуваме с вълнение,
Мигът на земния воал...⁵⁾

БЕЛЕЖКИ

1. София, 26 декември 2017 г.
2. София, 27 декември 2017 г.

3. София, 28/29 декември 2017 г.
4. София, 30 декември 2017 г.
5. София, 31 декември 2017 г.

✉ Mr. Valentin Kachev, MA
Union of Bulgarian Writers
10. Kosta Lulcheva Str., ent. B, apt. 21
1113 Sofia, Nulgaria
E-Mail: vkachev@abv.bg

© 2017 Venets: Author

